

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De duobus haereticis, qui apud Bizuntium miraculis fantasticis multis
deceptis, ibidem exusti sunt cap. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

apprehendit, a qua ad iudicium seculare cum furto tractus, & per sententiam damnatus, non cathedram vt Episcopus, sed sicut fur patibulum ascendit. Vides ad quem finem promissio diaboli tendat? Alium Conuersum, etsi non tam manifestè, non minùs tamen periculosè decepit.

CAPVT XVII.

Narrauit nobis anno præterito beatae memoriae Theobaldus Abbas Eberbacensis, quòd *Augurio* *deceptus* quidam Conuersus, cum nescio quò tenderet, & auè quæ cuculus dicitur, a voce nomen habens, crebrius cantantem audiret, vices interruptionis enumerauit, & viginti duas inueniens, easque quasi pro nomine accipiens, pro annis totidem vices eadem sibi computauit. Eia, inquit, certè viginti duobus annis adhuc viuam, vt quid tanto tempore mortificem me in ordinè? Redibo ad seculum, & seculo deditus, viginti annis fruar delicijs eius, duobus annis qui supersunt, pœnitebo. Haud dubium, quin diabolus, qui supradictum Conuersum, vt Episcopus fieret, ad credendum induxerat aperto sermone, & huic suaserit, vt tali augurio fidem adhiberet, & occulta suggestione. Sed Dominus, qui augurium odit, aliter quam ille ordinauerat, disposuit: nam duos quos pœnitentiæ deputauerat annos, eum in seculo viuere permisit, & annos 20. delicijs ordinatos, iusto suo iudicio subtraxit. Ecce tales sunt promissiones diabolicæ. Quòd autem nonnullos, imò plurimos, per ministros suos in fide subuertat, sequentia declarabunt.

CAPVT XVIII.

Duo homines, non mente, sed habitu simplices, *Hæreticè* non oues, sed lupi rapaces, Bizantium venerunt, *à diabolo* summam simulantes religiositatem: erant *missi per* autem pallidi & macilenti, nudis pedibus incedentes, & *falsam* quotidie ieiunantes, matutinis solennibus ecclesiæ *racula* maioris, nulla nocte defuerunt, nec aliquid ab ali- *decipiunt* quo præter victum tenuem receperunt. Cumque *populum* tali hypocrisi totius populi in se prouocassent affectum, tunc primùm cœperunt latens virus euomere, & no-

& nouas atque inauditas hærefes rudibus prædicare. Ut autem eorum doctrinæ populus crederet, farinam in pauimento cribrari iusserunt, & sine vestigij impressione, super illam ambulauerunt. Similiter super aquas gradientes, non poterant mergi; ruguria etiam super se facientes incendi, postquam in cinerem sunt redacta, egressi sunt illæsi. Post hæc dixerunt turbis: Si non creditis verbis nostris, credite miraculis. Audiens talia Episcopus & clerus, turbati sunt valde, & cum eis resistere vellēt, hæreticos & deceptores, diaboliq; ministros illos affirmantes, vix euaserunt, vt non a populo lapidarentur. Erat idem Episcopus vir bonus & literatus, atque de nostra prouincia natus; bene illum nouit senex monachus noster, qui mihi ista retulit, & qui eodem tempore in eadem ciuitate fuit. Videns Episcopus nihil se verbis proficere, & per ministros diaboli sibi commissum populum in fide subuerti, clericum quendam bene sibi notum, & in necromantia peritissimum ad se vocās ait: Sic & sic per tales actum est in ciuitate mea; rogo te vt inuestiges a diabolo per artem tuam, qui sint, vnde veniant, vel qua virtute tanta ac tam stupenda operentur miracula: impossibile est enim, vt signa faciant virtute diuina, quorum doctrina Deo nimis est contraria. Dicente clerico: Domine diu est quod arti huic renunciauit; respondit Episcopus: Bene cernis quātum coarctet, vel oportebit me doctrinæ illorum consentire, vel a populo lapidari: iniūgo ergo tibi in remissionem omnium peccatorum tuorū, vt mihi in hac parte acquiescas. Obediens clericus Episcopo, diabolum vocauit, causam suæ vocationis sciscitanti respondit: Pœnitet me recessisse a te: & quia de cætero magis obsequiosus tibi esse desidero, quā fuerim, rogo vt dicas mihi, qui sint homines isti, quæ doctrinæ eorum, vel qua virtute tanta operentur mirabilia. Respondit diabolus: Mei sunt & a me missi, & quæ in ore illorum posui, illa prædicant. Respondit clericus: Quid est quod lædi non possunt, nec in aquis mergi, neque in igne comburi? Respondit iterum daemon: Chirographa mea, in quibus

homa-

homagia, mihi ab eis facta sunt conscripta, sub ascellis suis inter pellem & caracē confuta conseruāt, quorum beneficio talia operantur, nec ab aliquo lædi poterunt. Tunc clericus: Quid si ab eis tollerentur? Respondit dæmon: Tunc infirmi essent sicut ceteri homines. Audiens ista clericus, regraciabatur dæmoni, dicens: Modò recede, & cum vocatus fueris à me iterum, venias. Reuersus ad Episcopum, hæc ei per ordinem recitauit. Qui magno repletus gaudio, totius ciuitatis populum in locum ad hoc idoneum conuocauit, dicens: Ego pastor vester sum, vos oues; si homines isti, vt dicitis, doctrinam suam signis confirmant, volo illos vobiscum imitari: Sin autem, dignum est vt illis punitis, vos ad fidem patrum vestrorum mecum pœnitentes reuertamini. Respondit populus: Nos plurima ab eis vidimus signa. Quibus Episcopus: Sed ego illa non vidi. Quid multa? placuit populo consilium, vocati sunt hæretici, affuit Episcopus, accensus est focus in medio ciuitatis; prius tamen quam iatrarent ad Episcopum, secretò vocati sunt. Quibus ipse ait: Volo videre, si aliqua circa vos habeatis maleficia. Quo audito, mox expoliantes se, cum magna securitate dixerunt: quærite diligenter, tam in corporibus quam in vestimentis nostris. Milites verò, sicut ab Episcopo fuerant præmoniti, brachia quoque illorum leuantes, & sub ascellis cicatrices obductas notantes, cultellis illas ruperunt, chartulas infutas inde extrahentes. Quibus acceptis, Episcopus cum hæreticis ad populum exiens, facto silêtio clamauit validè: Modò prophete vestri ingrediantur ignem, & si læsi non fuerint, credam eis. Miseris trepidantibus, & dicentibus, non possumus modò intrare, Episcopo recitante, malicia eorū detecta est populo, & ostensa chirographa. Tunc vniuersi furentes, diaboli ministros cum diabolo in ignibus æternis cruciandos, in ignem præparatum projecerunt. Sicque per Dei gratiam, & Episcopi industriam, hæresis inualescens est extincta, & plebs seducta atque corrupta, per pœnitentiam mundata.